

K dotazu obv. Brázdy: Já jsem politické orgány neinformoval, není mi známo, zda tak činil gen. Pješčak.

K dotazu obv. Kocúra: K vyšetřování závažných věcí byli přibíráni vyšetřovatelé z celého Slovenska, v méně závažných případech z kraje.

K dotazu obv. Beďače: Pokud jde o otázku, zda ve všech závažných případech byla věc sledována gen. Pješčakem, uvádím, že každý takový případ byl sledován ministerstvem vnitra SR. Z Prahy se nám obvykle do toho nikdo nepletl.

K dotazu obv. Čermana: Jak už jsem řekl, my jsme po přerušení trestního stíhání věc předali kriminální službě, zda to pak sledoval někdo z FMV, nemohu říci.

Obv. Lachman: Já jsem byl vyslýchán někdy v říjnu 1981, bylo tam více lidí, celkem asi 6 a byl při tom i tento svědek.

K tomu svědek uvádí: Nemohu to potvrdit. V té době jsem už byl nemocen a byl jsem v nemocnici, ale nemohu vyloučit, že jsem se tam ocitnul.

Obvinění dále dotázání podle § 214 tr.ř., zda mají k této výpovědi další připomínky. Nikdo z obviněných připomínky nemá.

Svědek nežádá svědečné.

Svědek Eduard Pálka, nar. 16.3.1925 v Komárně, okr. Uherské Hradiště, důchodce, bytem Praha 4, Rytířova 785, OP 501 288 SS-55, poučen dle § 97 odst.1, § 101 odst.1 tr.ř., dále o právu odepřít výpověď podle § 100 tr.ř. Po poučení vypovídá:

V roce 1976 jsem vykonával funkci zástupce náčelníka Kriminologického ústavu VB, předtím jsem pracoval ve vysoké funkci jako

kriminalista. Byl jsem požádán gen. Pathym, zda bych nepřevzal věc vraždy poškozené Cervanové. Já jsem s tím souhlasil a věc jsem převzal. Pokyn k vytvoření zvláštní skupiny dal tehdejší ministr Obzina prostřednictvím náměstka gen. Pješčaka. Bylo to někdy na přelomu let 1976-1977, kdy se v Bratislavě takto vytvořila zvláštní skupina. Bylo to proto, že šlo o případ mimořádně závažný, který na Slovensku vzbudil značný rozruch, docházely dopisy pracujících, zejména kolektivů žen apod. Velký tlak vyvíjela také matka poškozené, která psala dopisy na všechny možné strany, předsedovi vlády a mnoha dalším. Když jsem převzal práci v této zvláštní skupině, neznal jsem stav vyšetřování do té doby probíhajícího. Věděl jsem jenom, že na Kriminalistickém ústavu byly prováděny nějaké expertízy, nevím však s jakým výsledkem. Bylo mi také známo, že o pachateli byla jediná verze, totiž Ján Hrmo. Já jsem pak nechal tuto verzi prověřit a velmi rychle jsme J. Hrmo vyloučili, neboť svědecky se prokázalo, že v té době byl v určité společnosti v Piešťanech. Já jsem provedl vyhodnocení všech spisů, byly to stovky protokolů. Bylo to velmi obtížné zjišťovat, neboť v době činu internáty byly uvolněny pro účastníky letní aktivity studentů, takže tam nebydleli ti, kteří internáty pravidelně obývali, ale byli tam lidé ze všech koutů republiky. Naší snahou bylo zjistit co nejvíce účastníků diskotéky i osob, které v té době na internátu bydlely. Při ustanovování diskotéky byla situace složitá, neboť někteří nemluvili pravdu, vymýšleli si apod. Vzpomínám si, že svědek Hlavanda, který učil na některé fakultě, nám pak potvrdil, že se na diskotéce setkal s některými účastníky z Nitry, konkrétně s Andrášikem. V podobném směru hovořil svědek Antošovský, vím, že konkrétně uváděl přítomnost Nitrančanů na diskotéce. Nevzpomínám si, zda uváděl i konkrétní jména. Dále to byl pracovník ÚV SSM na Slovensku Tokár, který udržoval milostné styky s Beňovou. Ten mi sdělil, že Beňová měla na diskotéce známé z Nitry. Také se zmínil o tom, že Beňová mu sdělila, že její kamarádi provedli něco hrozného, a uvažovala, zda se to má oznámit. Zůstává ovšem skutečností, že tenhle údaj ani později blíže nevysvětlil. My jsme ovšem předpokládali, že to bude mít souvislost s naším případem. Pamatuji se také, že někteří, s nimiž jsme hovořili, účast na diskotéce popírali. Konkrétně šlo o Andrášika a Čermana, ale účast

na diskotéce popírali i Urbánek a dr. Škrobánek. Beňová připouštěla, že se diskotéky zúčastnila, ovšem popírala, že by tam byli uvedení Nitrančané. Uváděla naproti tomu různá jména osob, o nichž se zjistilo, že tam být nemohly. Hovořil jsem také s Kocúrem. Ještě uvádím, že v té době se v Bratislavě vyskytlo více únosů žen, které byly zavlečeny někam do bytu, napájeny alkoholem a znásilněny. Tato zjištění, o nichž hovořím, jsem učinil asi 2 měsíce od převzetí práce ve zvláštní skupině. Beňová nám později potvrdila, že v kritický den jela ve výtahu, že tam byl opilý Roman Brázda a s ním jedna studentka medicíny z Nitry, kterou měla znát jiná žena. Prostřednictvím té další ženy jsme zjistili, že šlo o Zimákovou. Také jsme zjistili, že s poškozenou na diskotéce hovořil Igor Urbánek - toho jsme zjistili podle jeho popisu. Dále pak se prokázalo, že Urbánek poškozenou doprovázel, nebo chtěl doprovázet, ale že ji převzali Nitrančané. To, že poškozená byla na diskotéce, jsme zjistili od některých osob, s nimiž poškozená na té diskotéce byla. Jak jsem již hovořil, situace se zjišťováním účastníků diskotéky byla složitá, neboť šlo o brigádníky, kteří se neznali. Pokud jsem hovořil, že někteří popírali svou účast na diskotéce, pak šlo právě o Nitrančany. Na otázku proč účast popírali, uvádím, že z pochopitelných důvodů, že totiž byli podezřelí z účasti na vraždě Cermanové. Chci ještě upřesnit, že já osobně jsem hovořil pouze se dvěma obviněnými, a to Andrášikem a Čermanem. Pokud bylo protokolováno, že jsem jednal s Kocúrem, není to přesné. My jsme diskotéku úzce spojovali s vraždou Cermanové. Bylo to logické, neboť Cermanová byla na diskotéce přítomna, měli jsme svědky, kteří slyšeli volání nějaké ženy o pomoc a viděli nějaký pohyb. Kromě toho celkem logicky jsme usuzovali, že nemohl být jiný důvod popírání účasti na diskotéce, než účast na činu samém. Časově to všechno hrálo dohromady od odchodu poškozené z diskotéky až po to další, co jsme zjišťovali. Pokud jde o otázku, proč účast na diskotéce popírali i ti, kteří neměli účast na činu, pak zřejmě proto, že se na tom domlouvali. U Urbánka to došlo dokonce tak daleko, že při chůzi po Bratislavě spadl blízko něho květináč, těsně kolem hlavy. Mám za to, že to byl Urbánek, mělo by to být patrné z materiálů. S Urbánkem jsme hovořili vícekrát a nakonec připustil, že byl na diskotéce a řekl nám i to, že od něho Cermanovou převzal tuším Kocúr. Přesně nám popsal, jak to bylo na diskotéce, to vše

souhlasilo s dalšími svědky. Na podkladě výpovědi svědků Urbánka, Beňové a dalších jsme postupně uzavírali okruh podezřelých. Konkrétně svědkyně Zimáková, s níž jsem sám hovořil, mi potvrdila, že byla přítomna únosu Cervenové i jejího odvozu do Sence do termálního jezera. Později toto tvrzení vzala zpět, až znovu zase pak se k původní verzi vrátila. Mluvila ovšem o takových detailech, které nemohla znát osoba, jež by tomu nebyla přítomná. Okruh podezřelých činilo 6-7 osob, přesně si již nevzpomínám na všechna jména, vím, že tam byli Andrášik, Kocúr, Brázda, Dubravický. Je pro mne velice těžké blíže časově určit, kdy jsme k tomuto zjištění došli. Já jsem totiž v mezidobí pracoval i na jiných případech, prakticky na rok jsem z práce této skupiny vypadl. Nemohu tedy uvést rok, ve kterém jsme tato zjištění uzavřeli, mohu pouze uvést, že to všechno bylo asi půl až 3/4 roku před tím, než se začalo oficiálně vyšetřovat ve vztahu k těmto obviněným. My jsme neměli naprosto žádné pochyby o tom, že pachatelé jsou právě obvinění. Bylo naší povinností prověřit všechny možné varianty, ovšem nic jiného se nezjistilo. Chci upřesnit svou výpověď ohledně své neúčasti v činnosti skupiny. Já jsem sice pracoval i na jiných případech, ale to bylo souběžně s prací skupiny. Pokud jsem byl rok mimo činnost této skupiny, pak to bylo proto, že jsem se vrátil do Prahy ke své práci zástupce náčelníka KÚ VB. Znovu jsem pak začal pracovat ve skupině proto, že věc uvízla na mrtvém bodě. Chci ovšem říci, že již v době svého návratu do Prahy jsem byl jednoznačně přesvědčen, že pachatelé jsou právě ti z Nitry. Nemohu časově upřesnit, kdy jsem se vracel do Prahy, mohlo to být asi za rok a půl od zahájení mé činnosti ve skupině. Ještě se chci vrátit k době před svým návratem do Prahy. Je pravda, že už tehdy jsem byl přesvědčen, že pachatelé jsou právě obvinění, ale nebylo to možno spolehlivě důkazně podložit. Proto tedy nebylo možno případ realizovat. V té souvislosti uvádím, že svědkyně Beňová či další popírali účast na diskotéce, resp. nebylo jasné, kdo na diskotéce byl, a že pracovníci vyšetřovacího odboru v Bratislavě vzhledem k těmto rozporům zadrželi na 48 hod. některé osoby podle zákona o SNB. Konkrétně, pokud si vzpomínám, šlo o Beňovou, Andrášika, snad i Čermana. Já osobně jsem žádný pokyn k jejich zadržení nedával, provedli to vyšetřovatelé, možná

v dohodě s náměstkem ministra, konkrétně šlo o náměstka Pješčaka, a pro upřesnění dodávám, že já jsem s takovým postupem souhlasil a dal jsem k němu podnět, ovšem vlastní rozhodnutí vydal náměstek Pješčak.

Já jsem neinformoval žádné státní či stranické činitele, pouze jsem sděloval výsledky šetření náměstkovi Pješčakovi. Zda on někoho informoval, to nevím. Já jsem při letu do Bratislavy naším zvláštním letadlem letěl také s Lenártem, hovořili jsme o všem možném, ale o tento případ se on nezajímal. Nanejvýš tam mohlo padnout něco v tom smyslu, že jsme na dobré stopě. Chci sám dodat, že jsem se z novin dočetl o jakýchsi zvláštních pravomocích, které jsem v Bratislavě měl mít, ale nic takového nebyla pravda. Já jsem měl jenom práci, která byla obtížná a složitá. Nehovořil jsem se žádným stranickým činitelem, nikdo v tom smyslu mě neovlivňoval. Z novin jsem se dočetl, že na věci měl mimořádný zájem Husák a nevím kdo ještě, ale já jsem nic takového nepocítil. Kromě Pješčaka jsem o věcech hovořil s tehdejším slovenským ministrem vnitra Lazarem. Neslyšel jsem ani, že by si někdo z vyšetřovatelů stěžoval, že mu někdo zasahuje do pravomoci. Na přímý dotaz uvádím, že na tomto případu nebylo nic vykonstruováno. Já jsem zpracovával řadu případů i na Slovensku, a to i po tomto případě, ale nikdo mi do toho nezasahoval, protože mi důvěřovali.

Ještě dodávám, že jsem hovořil s panem Andrášikem, otcem obviněného, v jeho kanceláři. V té době jsme ještě nepodezřívali jeho syna z účasti na činu, i když jsme věděli, že o tom má nějakou vědomost. Hovořil jsem s p. Andrášikem proto, že jeho syn se různě vykrucoval a nechtěl nám říci pravdu. V té souvislosti jsem p. Andrášikovi řekl, že na případu mají zájem přední státní a straničtí činitelé. To jsem uvedl proto, že jsem se tak domníval, i když mi to nikdo neřekl. Vyplynulo to ze skutečnosti, že matka poškozené psala dopisy na různá místa a že ministr rozhodl o vytvoření zvláštní skupiny. Chci se v této souvislosti ještě zmínit o tom, že v Bratislavě bylo více únosů a znásilnění žen, šlo i o podobný

případ, kdy byla unesena studentka z internátu, resp. z klubu podobným autem světlé barvy s poznávací značkou NR a jeden z pachatelů byl ostatními jmenován Roman nebo Robert. Víím, že byly podány na naši činnost stížnosti, konkrétně na mou osobu byla podána jedna stížnost, o níž víím; stěžovala si matka Zimákové, že v jednom případě její dceru odvážel autem samotný příslušník SNB bez přítomnosti další osoby, na můj pokyn. Možná, že tam bylo něco dalšího. K tomu jsem pak psal vyjádření. S pplk. Bonou jsem také jednal, protože byl tchánem Čermana. Hovořili jsme spolu velmi slušně a já jsem se chtěl dozvědět něco více o celé věci, neboť jsme předpokládali, že Čerman o případu něco ví. Rozešli jsme se v dobrém.

K dotazům členů senátu: Jednání s pplk. Bonou nemělo žádný vliv na průběh operativního šetření. Na otázku, proč všechno tak dlouho trvalo, uvádím, že šlo o mimořádně složitý případ, který se navíc dostal do složité situace poté, kdy bylo zastaveno trestní stíhání Jána Hrmo. Všichni totiž byli původně přesvědčeni, že Hrmo je pachatelem. My jsme tedy začínali úplně znovu poté, kdy Hrmo byl jako pachatel vyloučen. Absolutně žádné jiné důvody pro dlouhé trvání celého případu tu nebyly. Jednání s otcem obv. Andrášika bylo velice krátké. My jsme si s ním potřebovali vyjasnit některé věci, neboť nám bylo známo, že tehdy byl v Brně a pak se stavoval v Bratislavě u syna. Pan Andrášik však byl arogantní, takže jsme jednání s ním brzo ukončili. Byl se mnou ještě příslušník VB Rohan a žádným způsobem jsme p. Andrášikovi nevyhrožovali.

K dotazům prokurátora: Na otázku, zda jsme prověřovali skupinu kolem Urbánka jako možných pachatelů, uvádím, že jsme prověřovali obrovské množství osob z účastníků diskotéky. Zjistili jsme, že Urbánek byl ve společnosti Škrobánka, který pak kolem půlnoci rychlíkem odjížděl do Prahy za milou. Urbánka jsme neměli důvod dále podezřívát vzhledem k jeho charakteru, i proto, že žádnou společnost kolem sebe neměl, byl tam jenom se Škrobánkem, takže potom zůstal sám a navíc jeho kontakt s poškozenou byl přerušen

Kocúrem. Prověřovali jsme také všechna světlá auta podobného typu, která se kolem diskotéky vyskytla, každý majitel byl důsledně prověřován. Hledali jsme i souvislosti s dalšími podobnými případy únosů, kterých v Bratislavě bylo kolem 16, také jsme nic konkrétního nezjistili.

K dotazům dr.Vrby: Když jsem odcházel zpět do Prahy a byl jsem přesvědčen o obviněných jako pachatelích, byla uskutečněna porada s náměstkem ministra Pješčakem a zkušenými kriminalisty, kteří na této věci nepracovali. Ti se ztotožnili s mým názorem. Pouze náměstek ministra nezaujal konkrétní stanovisko. Skupinu potom převzal pplk. Polívka z Bratislavy. Když jsem se po roce vrátil a zjistil jsem, že se s tím nehnulo, navrhl jsem rozpustit skupinu a začal jsem sám pracovat jako orgán. S panem Andrášikem starším jsem hovořil v té první etapě před svým návratem do Prahy. Se Zimákovou jsme hovořili jako s účastnicí té party, ovšem vystupovala jako svědkyně. V žádném případě jsme jí nic neslibovali, když bude vyprávět jako svědkyně. Pokud jde o Beňovou, ta byla v okruhu těch lidí ne proto, že by něco spáchala, ale bylo třeba vyjasnit, co měli spáchat její přátelé z Nitry, jak se vyjádřila před svým přítelem. Svědky, kteří slyšeli volání o pomoc, jsme měli zjištěné hned zpočátku, ještě v době, kdy jako pachatel byl Hrmo. Účast Zimákové na diskotéce jsme měli potvrzenou od Beňové, která nám rovněž řekla, jak Zimáková jela ve výtahu s Brázdou. Jak se na diskotéku dostala, to už nevím. Rekonstrukce, kterou prováděli se Zimákovou, jsem se nezúčastnil.

K dotazu dr.Bereseckého: To, co nám Beňová sdělila ohledně Zimákové, bylo až později po jejím zadržení někdy v závěru šetření. S Beňovou jsem hovořil před jejím zadržením vícekrát, i další pracovníci s ní hovořili, mohlo to být 5x - 10x. Na otázku, zda jsem s Beňovou hovořil o tom, že měla být někde na mejdanu, kde byla Cervenová a ta byla nucena pít alkohol, a kde Beňová měla předvádět striptýz, uvádím, že o ničem takovém jsem nehovořil a ani neslyšel. Vylučuji, že by proti někomu bylo použito

fyzické násilí, stejně tak vylučuji násilí psychické, pokud za ně někdo nepokládá operativní taktiku. Rozhodně však odmítám, že bychom někomu vyhrožovali zadržením a vzetím do vazby, když nebude vypovídat. Pokud jsem se zmínil o případu, kdy byla unesena žena do bytu a byl tam jeden z pachatelů jménem Roman nebo Robert, tento případ nebyl objasněn, neboť poškozená zásadně odmítala jakoukoli spolupráci s Bezpečností.

K dotazům dr. Závodské: Operativní materiály, kde jsou všechny naše výsledky, by měly být uloženy zřejmě na Slovensku buď na ministerstvu vnitra nebo na kraji. Informativní výsledky Urbánka, Škrobánka a Zimákové jsou v těchto materiálech. O tom, že Zimáková byla zadržena na jeden měsíc, nevím. Andrášik nejprve popíral účast na diskotéce, tento výsledek by rovněž měl být v materiálech. Při jednání s panem Andrášikem starším žádná konkrétní jména nepadla. Nevylučuji, že jsem mohl hovořit o Čermanovi apod. U něho jsem si chtěl ověřit účast jeho syna na diskotéce a jeho cestu přes Bratislavu. Požadoval jsem na něm, aby působil na syna, aby nám konečně řekl, jak to bylo. Pokud jde o výsledky svědků při jejich zadržení, nevím, jak dlouho trvaly, při tom jsem nebyl. Zadržení podle zákona SNB mohlo trvat do 48 hod. Pokud jsem dříve působil v Ostravě, nemělo to žádnou souvislost s Nitrou, tam jsem předtím nikdy nebyl.

K dotazům dr. Pokorného: Pokud jde o obsah dokazování ve věci Hrmo, podrobněji jsem se s tím neseznamoval, mne zajímalo hlavně, kde Hrmo byl v době vraždy. Seznámil jsem se s výsledky některých svědků, konkrétně jde o Karabinoše, o němž vím, že označil Hrmo jako možného pachatele. Naproti tomu vím, že věrohodné svědkyně Hrmovi prokázaly alibi, zatímco Karabinoš byl opilý. S Čermanem jsem po zadržení, resp. při zadržení hovořil, celkem jsem s ním hovořil několikrát a na dotaz, zda Čerman popíral svou účast na diskotéce, uvádím, že to musí být v materiálech. Na opakovaný dotaz uvádím, že podle mne účast popíral. Víam, že na diskotéce byly přítomny také dvě Francouzky, sestry Cohenovy

z Paříže, které byly na návštěvě u Čermana. Byly také v klubu na diskotéce, což bylo zjištěno operativním šetřením. Na dotaz, zda o tom hovořil Čerman, uvádím, že o tom mluvil, ale až v závěru, poté, když jsme to zjistili jinak. Na dotaz, zda jsme prověřovali také alibi Čermana, odpovídám, že to musí být ve vyšetřovacích materiálech.

K dotazům dr. Vargice: Lidi do zvláštní skupiny vybírala Krajská správa. Byli tam i dva příslušníci z Nitry, jména si nevzpomínám. To, že někteří účastníci se dohodli na popírání své účasti na diskotéce, vyplynulo z operativního šetření. Konkrétní osobu nemohu uvést. Měli jsme více pracovních verzí, bylo jich hodně, přesný počet nemohu uvést. Jako příklad uvádím prověřování všech zaměstnanců Kafilerie, která je blízko vraždy, prověřovali jsme i to, co se objevilo v novinách, že může jít o mstu za otce poškozené a jeho činnost v cizině apod. To vše probíhalo jak v první fázi mé účasti, tak i ve druhé fázi. Já jsem se vrátil na vlastní žádost, neboť jsem měl zájem, aby se věc objasnila. Metodu jednání s rodinnými příslušníky jsem používal i v jiných případech. Pokud jde o otázku, zda pouhé sdělení Beňové o účasti Zimákové na diskotéce a ve výtahu s Brázdou nám stačilo k závěru, že se zúčastnila nějakým způsobem na činu, uvádím, že nelze vytrhávat určité části z kontextu. Byly zde i další údaje, které jsme zjišťovali od jiných osob, jak jsem o tom již vypovídal. Ostatně Zimáková nám to pak potvrdila. S obv. Dubravickým jsem já nehovořil. Také pokud jde o popírání účasti na diskotéce jako důvod pro závěr o účasti na trestném činu, uvádím, že rovněž je nutno vycházet ze všech souvislostí. Všechny ty hovory se Zimákovou a dalšími by měly být založeny v materiálech.

K dotazům dr. Kochanského: Není mi známo, proč dr. Slopovský byl z věci vyloučen. Prvotní materiály, jako ohledání místa činu aj., jsme k dispozici měli. Pokud jde o rozpor věku poškozené a nalezené mrtvoly podle lékařky, mohu ze zkušeností říci, že prvotní ohledání není rozhodující. My jsme totožnost měli jinak ověřenou. Kdy se stala ta událost s květináčem padajícím vedle Urbánka, nemohu říci, podrobnosti neznám.

K dotazům obv. Kocúra: Pokud jde o otázku, zda jsem konfrontoval výpověď Urbánka ohledně incidentu se mnou s původními materiály, k tomu se nemohu blíže vyjádřit, nemám o tom poznatky. K otázce, zda jsem byl v r. 1981 konkrétně v červnu ve vazbě v Trenčíně, uvádím, že po odevzdání věci vyšetřovatelům jsem už v této věci nepůsobil. V Trenčíně jsem nebyl, byl jsem v Leopoldově v jiné záležitosti.

K dotazům obv. Andrášika: Pokud jde o protokoly z dubna 1978, nevím, o jaké se má jednat. Výpovědi jsou k dispozici v materiálech. Žádný psychický nátlak jsme neprováděli. V době operativního šetření nebylo nic známo o účasti Zimákové na Hroně. Původní výpověď, že Cervanová odcházela sama, mám dojem, že neexistuje. Byly tam stovky rozporných výpovědí. Je mi známo, že znalecký posudek o složení vody z těla Cervanové byl prováděn, mám dojem, že voda byla dále odebrána jak z řeky, tak z termálního jezírka, ale přesně to říci nemohu.

K dotazům obv. Beďače: S pplk. Bonou jsem jednal ve velice dobrém duchu. O obviněném Beďačovi operativní šetření nebylo prováděno, teprve v závěru od nějaké ženy jsme se dozvěděli, že byl také na diskotéce. Odkud Beňová věděla, že Nitrančané měli spáchat něco hrozného, mi není známo. Pokud jde o vyčlenění Slopovského, mohu říci tolik, že my jsme prováděli operativní šetření, po předání to byla věc vyšetřovacích orgánů. Sebevraždu příslušníka SNB v Nových Zámčích jsme vyšetřovali, abychom prověřili všechny možné souvislosti. K charakteru obv. Beďače se nemohu vyjádřit, protože na něho jsme narazili až v závěru šetření.

K dotazu obv. Čermana: Nevím přesně, jak to bylo s jeho (Čermanovou) první výpovědí a s jeho účastí na diskotékách, vím jenom, že jsme prověřovali údaje ohledně sester Cohenových a zjistili jsme, že v jednom uváděném datu byly v Praze v synagoze a spaly v hotelu snad Adria, přesně nevím.

K dotazu obv. Dubravického: Nepamatuji se, že bych v době své činnosti ve skupině byl v justičním paláci v Bratislavě. Znovu opakuji, že v justičním paláci jsem za obv. Dubravickým nikdy nebyl. Po předání věci vyšetřovací součásti Rohan nadále spolupracoval s orgány vyšetřování.

K dotazu obv. Čermana: Neřekl jsem nic takového - v rozhovoru s pplk. Bonou - že jsou rodina vrahů a že je třeba je pozavírat. Nějaká stížnost psaná Čermanem se mi do ruky nedostala.

K dotazu Andrášika: Trvám na tom, že po předání věci vyšetřovací součásti jsem již dále na ní nepracoval, ale provedl jsem jediný úkon týkající se právě ověření dat kolem sester Cohenových.

Obvinění dotázaní podle § 214 uvádějí:

Obv. Brázda: Není pravda, že bych byl ve výtahu se Zimákovou, já jsem tehdy v Bratislavě vůbec nebyl a dále celý případ byl vykonstruovaný.

Obv. Kocúr: Pokud jsem se dotazoval svědka na jeho přítomnost v Trenčíně, chci se k tomu vyjádřit takto: dne 7.7.1981 za mnou přišel mjr. Jiskra a prokurátor Valašík, při té příležitosti jsem si jim stěžoval na špatný psychický stav a oni mi slíbili odborné psychiatrické vyšetření. Asi za týden pak za mnou přišel tzv. &
psychiatr, ve kterém dnes poznávám přítomného svědka.

Obv. Andrášik: To, co se zde hovořilo o mém popírání, je nesmysl. Jinak pokud jde o nátlak, bylo to zejména v souvislosti se zjišťováním osob přítomných na diskotéce. Když jsem nemohl uvést konkrétní osoby, tvrdilo se, že zapírám, a byl na mne činěn nátlak. Po takovém nátlaku jsem také přikývl, že Brázda je potencionální pachatel.

Obv. Beďač: Pokud zde bylo vzpomenuto, že nějaká žena - svobodná matka - v závěru šetření hovořila o mé účasti na diskotéce, bylo to takto: o té ženě se hovořilo v r.1978 u pplk.Bony, bylo uváděno i to, že jsem otcem jejího dítěte, že se chci vetřít do komunistické rodiny apod.

Obv. Čerman: Svědek stejně jako další příslušníci na mně opakovaně prováděli psychický nátlak jak při výsleších, tak při zadržení a cestou v autě.

Svědék k tomu dodává: Obviněného Kocúra vidím dnes prvně, nikdy jsem za ním v té věznici nebyl. V době rozhovoru s pplk.Bonou jsem o žádném Beďačovi nevěděl. Jinak trvám na tom, že všechno, co jsme prováděli, dělali jsme zákonnými prostředky ve snaze objasnit závažný trestný čin.

Veřejné zasedání skončeno v 18,35 hod. s tím, že bude pokračováno dne 18.10.1990 v 9 hod.

Ve veřejném zasedání pokračováno dne 18.10.1990 v 9 hod.

Předseda senátu udělil slovo k závěrečným návrhům.

Prokurátor zdůvodňuje stížnost pro porušení zákona shodně s písemnou stížností. Nemá důvod cokoli na písemné stížnosti měnit. Nesdílí názor obviněných a obhajoby, že jde o případ demonického komplotu státu proti obviněným. Úloha senátu bude obtížná. V dřívějších letech stejně jako letos proběhla tisková kampaň o celém případě, argumentace obviněných v této souvislosti je konjunkturální a tendenční. Nesdílí názor, že věc je konstrukcí orgánů SNB a prokuratury. Je nutno se zamyslet nad výpověďmi z toho hlediska, zda takto mohou vypadat vykonstruované výpovědi. Řízení nepochybně trpělo vadami, ale nebylo vykonstruováno. Ani dnes nelze vyloučit podezření, že pachatelé jsou obvinění.